

રંગીલકૃત મોક્ષ માલા. ભાગ પહેલો.

સર્વે સોખીજીને માટે આ ચોપડીમાં હુમરી લાવણી
પદ બનનારો ગરબી તથા નાટકના મનરજન ગાયનોના
રાગ ઉપરથી બનત રચ્યાછે જેથી સોખીજીને વાંચવાં
પ્રેમ ઉત્પન્ન થયા વગર રહેશેજ નહીં વળી આ ચોપડી
માં જે ભુલચુક થઈ હોય તેની વાંચનાર સોખી જણાઈ
માફી મલસે એવી આસા રાખું છું.

રચીને પ્રસિદ્ધ કરનાર

શ્રી સા. રંગીલદાસ કાશીદાસ ભજ
આ વાળા સુરત-હરીપુરા ગીઈ કાંઠા.

સુરત ન્યુ સોદાગર પ્રેસમાં

શ્રી કુલ્લભરામે મંજારામે છાપ્યું.

સંવત ૧૮૬૭ના આઠઠ ૨૫ મુજબ રજીસ્ટ કરાવીછે.

સંવત ૧૯૪૮

સંવત ૧૯૬૧

કીમત ૪ આના

શ્રોગણેસાએનમા:

રંગીલકૃત મોક્ષમાલા ભાગ ૧લો.

:O:

રાગ કલ્યાન. ૧.

(શ્રી જગતપતી) એ રાહ.

અહો પરમેશ્વરા, ધરી રૂપ વાહરા,	ટેક.
જાઇ પાતાજેથી પ્રભુ લાવીયા ધરા;	
અયોધ્યામાં અવતાર લીધો, કેવાયા તમે રામ;	અહો. ૧
તાડીકા સુઆહુ મારી કાંધુ જુગમાં નામ.	
સહ્યાને તો અહ્યા કીધી, ચરણુરજથી આપ;	અહો. ૨
ત્રાંજક લોડી જનકરાયનુ, પણુ પાલ્યું માદારાજ.	
સીતા માતને વરી કરીને, પધારતાં નીજ ધામ;	અહો. ૩
હરસુરામનો ગર્વ ઉતાર્યો, તમે દેવ મુરાર.	
પીતા કેર વચન પાલવા, ગયા વનમાં ધાઇ	અહો. ૪
શીતા સતીને સાથે લીધાં. લીધાં લક્ષમણુ ભાઇ	
પંચવટીમાં મુંકામ કરીને, રહ્યા ત્રીભોવન નાથ	અહો. ૫
સુરપંખાં હલવાને આવી, છેદાવ્યુ તેનું નાક.	
ત્રીસુલા ખગદુખલને માર્યા, ધરી મનમાં હામ;	અહો. ૬
યાંથી શુરપંખાં નાડી તે, આવી રાવણુને ધામ.	
જગ માયાવી મરીચીને, માર્યો તમે ધાઇ;	અહો. ૭
મીતા માતના વચન મુંણીને, ધાઆં લક્ષમણુભાઇ	

[૨]

રાવણુ આવી સીતા માતને, હસી ગયો નીજ ધામ	
તેની સાથે યુધ કરવાં, જટાયુએ જોડી હામ	અહો. ૮
મોક્ષ આપ્યો જટાયુને જન્મ મરણ બે ટાંકમાં;	
વળી આગલ મારગે જતાં, કંઈકે કરમાં ગાલ્યા.	અહો. ૯
અકેકો કર તેનો કાપી, મોક્ષની પદવી આપી;	
સવરી કેરાં બરી પ્યારી, કીધી વૈકુંઠ વાસી	અહો. ૧૦
હનુમાન આદી વાંદર સાથે, જોડી તમે મીત્રાઈ;	
એક બાણે વાલી માર્યો સુગ્રીવનો જે ભાઈ.	અહો. ૧૧
શીતા કેરી સોષ કરવા ગયા હનુમંત વિર;	
સંપાતીને પાંખો આપી, સમુદ્ર કેરે તીર.	અહો ૧૨
હનુમંત કપી ત્યાંથી ઉછલી, આવ્યા લંકા ગામ;	
રામચંદ્રની મુદ્રીકા આપી. શીતાને દીધી હામ.	અહો. ૧૩
અસોક વાડી ઉજડ કીધી, ફળ ખાંધા નીરવાણુ;	
લંકા ગામ પ્રજાળી મુંકયું, ક્ષણું ન લાગી, વાર.	અહો. ૧૪
મણી લઈને હનુમંત આવ્યાં, રામચંદ્રની પાસ	
મતાંત સર્વે સાંભલીને, મંન થયાં ઉલાસ	અહો. ૧૫
સમુદ્ર ઉપર પાજ ખાંધી, ઉતર્યા પેલેપાર	
વિભીક્ષણુને સરણે રાખ્યો, તે વેલા તે દાર.	અહો. ૧૬
કુભકર્ણુ જેવો જોડ્યો પાડ્યો, ક્ષણું ન લાગી વાર;	
ઈંદ્રજીતને લક્ષ્મણે રોળ્યો, પાટવી રાવણુનો બાળ	અહો. ૧૭
અહીરાવણુ, મહીરાવણુ, મારી, કીધું પરમારથ કાર્મ;	
રાવણુને કુળ સહીત સંહારી, વરતાવ્યો જય જય કાર.	અહો. ૧૮
વિભીક્ષણુને લંકા આપી, ભક્ત ગણીને ખાસ;	

શીતાને અગ્નીધી લીધાં, પોંચી તેનાં મનની આસ અહો. ૧૯
વિમાને ખેસી અયોધ્યામાં આવ્યાં, ખુશી રાખ્યો સહસાય;
તેવી રીતે મુજને રાખજો, કહેછે રંગીલદાસ. અહો. ૨૦

(સ્થાણી પુત્રી પધારતું સાસરે.) એ રાગ. . ૨

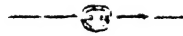
બજ મન ગોવીંદ ગોપાળને, સીધયાય તુજ કામ;
ફેરોમટે બવપંથનો, જ્યો પામે ઉદ્ધાર. બજ. ૧
ખોટી માયાછે સંસારની, કર તેની ન આસ;
સત્ય દયા શીલ ધર્મને, સદારાખની પાસ. બજ. ૨
કામ કરોધ મદ મોહને, કર દીલચક્રી દુર;
ગર્વ માયામાં મલીન થઇ, કામ કરેછે કુર. બજ. ૩
દામ દારાને આ દીકરા, ધામ ધરાનું ધ્યાન;
કુલ કુટુંબને ન્યાતનું, ત્યારે અંગે અભિમાન. બજ. ૪
પથ સગુરે નથી કોઇ કોઇનું, વિના એક શ્રી રામ;
જીવતાં લગી શુખ આપસે, મુવે આપે વિશ્રામ. બજ. ૫
ભક્તિતો એક ભગવાંતને, વહાલીછે જોને આપ;
દાસ રંગીલ એમ કહે, ભક્ત રાખોને પાસ. બજ. ૬

રાગ કલ્યાન. ૩.

પ્રભુ દેવા અહો, એ નહીં મુને કહો;
ભક્તિ તમારી પાળવા, ખુદી મુને હીઓ. પ્રભુ. ૧

જ્વાણુ ખળક આ ખોટોછે. એમાં કંઈ નહીં સાર;	
માલો જોદા નામીયા ભુખો, થઈ ગયા-તે દાર	પ્રભુ ૨
કામ કરોધ, મદ, મોહને લીધે, તે અન્યા બે હાલ;	
રાવાણુ કુંભકર્ણુ, જરાસાંગ, કંસ જોવા જે ઢાળ.	પ્રભુ. ૩
કામ, કરોધ, મદ, મોહની, કદી દીલ થાય નહીં આસ;	
પુત્રી જોને એવી આપજો, કહેછે રંગીલદાસ.	પ્રભુ. ૪

ગરબી. ૪.

મેહેર કરે પ્રભુરાજ	(૨) રટણ કરે તમ નામનું;	
જાતિ આપો દીનરાત	(૨) દરણુ થાય ઘનશ્યામનું.	મેહેર ૧
મરણને વખત	(૨) મન સ્થીર રહેતુ નથી;	
કામ કરોધને લોભ	(૨) માયામાં મન મોહયું અતી.	મેહેર ૨
ખોટો સારો સંસાર	(૨) પ્યાર એમાં જોડો નહીં;	
મુક્તી દાતા ભગવાન	(૨) તમ પાસે તેડો સહીં.	મેહેર. ૩
કપાકરજો કપાલ	(૨) હરો ત્રિવિદીના તાપોને;	
એમ કહેછે રંગીલદાસ	(૨) રાત્ર દયાં સદા આપોને	મેહેર. ૪

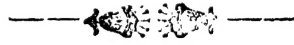

કુમરી. ૫.

(વરસાદ પડ્યો,) એ રાહ.

દુઃખદાઇ કીધાં, દુઃખદાઇ કીધાં;	
કળીયુગે અતી, દુઃખદાઇ કીધા.	કળી. ૧

નરનારીના મન, ત્રિહવલ કીધાં	
સત્યના મારગ, હરી લીધાં.	કળા. ૨
નારીએ પતી વ્રત, મુકી દીધાં;	
પરપુરુષથી, નરકમ કીધાં.	કળા. ૩
કળીયુગે કામ, આતે સું કીધાં;	
જોઈ રંગીલદાસ, મનમાંથી ખીધાં.	કળા. ૪

લાવણી. ૬.

તમે સમજો તે સર્વે લોક, કલજુગછે કાળો;	
આ વખત આજો આરીક, વિચારી આવો.	તમે. ૧
જુઓ જુઓ જગતની માહી, ફંદ સું હડે;	
આ અત્યંત થાયછે પાપ, ઇશ તો રૂકે.	તમે. ૨
કુ દ્રષ્ટીથી જુએછે, નરો, નારીનાં સામું;	
જોઈ જોઈ આવો બનાવ, ખેદ હું પામું.	તમે. ૩
કોઈ સ્ત્રી જગતનીમાંહી, સતી નહી ધારો;	
હસે સતી તે લક્ષમાં કોઈક ઢીલ વિચારો.	તમે. ૪
માને નહી ધણીનું કહ્યું, કોઈપણ રંગ;	
આ કળીયુગ કેરી માહી, સુખી બહુ ફંદા.	તમે. ૫
વળી અસત્યને, અધર્મ, ધણો તો થાએ.	
તેથી ધન ખુદીને, આયુસ, ખુટીતો જાયે.	તમે. ૬
પરમારથ, પુન્યને, દાન, નથી કોઈ કરતાં;	
દેછે સાધુ, બ્રાહ્મણને, ગાળ, નથી કોઈ ડરતાં.	તમે. ૭

નથી પાગતાં, આચાર, વિચાર, જરાં તો સારે;
તેથી કરીને થાયછે લોક, ઘણું નાચારો.

તમે. ૮

કહે રંગીલદાસ, સૌને શીર નામી;
સ્ત્રીને ગુણો જગતની માંહી, નર્કની ખાણી.

તમે. ૯

દક્ષણી લાવણી. ૭.

(સુણો દીલ્લી તખ્ત ધરનાર) એ રાહ.

જીવડા આ શું કીધું તેહ કામ,
મુરખ ધીક ધીક તનેરે.
પ્રભુજીને ભજવાની મુકી હામ,
ન્યારે હતો ગર્ભ કેરીમાંહી;
પ્રભુસાથે શું બોલ્યો તો તાંહી.
ભક્તિ કપ્પડી આપ્યું વચન.
ત્યારે ખાહાર કાહાડ્યો થઇ પ્રસન્ન.
પછી લપટાયો માયાની માંહી;
આપેલું વચન ભુલીગયો આંહી.
ખાળપણમાં ભણી થઓ ઓહોંશીઆર.
પછી માગ્યાપે કર્યું વેવીસાલ.
એટલે જીવાની આવી ભરપુર;
ધન રળવાની આશ થઇ ઉર.
રાખી મેહેતા મુનીમો અપાર
મોહોડી કાહાડી તેહ તો વખાર

મુરખ. ૧

મુરખ.

મુરખ.

મુરખ.

મુરખ.

મુરખ.

મુરખ. ૨

મુરખ.

મુરખ,

મુરખ.

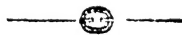
મુરખ. ૩

મુરખ.

મુરખ.

ધન રળી ભર્યાં તેં કોઠાર,	મુરખ.
તોએ તારી ત્રણાનો નહીં પાર.	મુરખ. ૪
પછી માડ્યો ધર સંસાર;	મુરખ.
થયાં પુત્ર પુત્રા દીક પરીવાર.	મુરખ.
તેમાં મોહી રયો તું અમાન;	મુરખ.
પ્રભુને ભજવાનું ગયું ભાન	મુરખ. ૫
આપેલું વચન મીથ્યાં કીધું ગમાર	મુરખ.
મુઆપછી જશે નર્કને દવાર	મુરખ.
એમ કરતાં પ્રધ થયો તુજ દેહ	મુરખ.
પણ રળવાની નહીં મુંકી લેહ.	મુરખ. ૬
ગતી ભંગ થયો તુજ અંગ;	મુરખ.
તોએ તજ્યો નહી નારી સંગ	મુરખ.
થયા પુત્ર મોટા વધ્યો પરીવાર;	મુરખ.
તેને ચલાવ્યો તારો વેહવાર	મુરખ. ૭
નિરાત થઇ ખેડો તું લાચાર	મુરખ.
દોશો દોશો કહી મારે માર	મુરખ.
તોએ સંભાર્યા નહીં તે રામ.	મુરખ.
ધીક જનમી કીધું સુ કામ	મુરખ. ૮
હાડે હાડ થયાં ચગચુર;	મુરખ.
ભય લાગ્યો મરવાનો ઉર.	મુરખ.
તોપણ ભજ્યા નહીં જગદીસ;	મુરખ.
કાપ્યા પછી તે તુજ પર ઇસ	મુરખ. ૯
કાપી જમ દુત મોકલ્યાં તુજ અવાસ;	મુરખ.
તને લઇ ગયાં ધર્મની પાસ.	મુરખ.

ધર્મ રાજ્યએ કરી ઇનસાફ;	મુરખ.
આપ્યો નર્ક દેરો તુને વાસ	મુરખ.૧૦
પછી પસ્તાયો ઘણો દીલ સાથ	મુરખ.
અરે ભજ્યા નહીં દીનાનાથ	મુરખ.
માટે શમજી ચાલો આ વાર	મુખર.
ખાતો નહી પડે જમ માર.	મુરખ.૧૧
રામ નામનો રાખો અભ્યાસ;	મુરખ.
જેથી મલસે વધકુંડ વાસ	મુરખ.
માટે સત્ય ચાલો સૈ જન;	મુરખ.
પ્રભુ થાયછે ભક્તિથી પ્રસન્ન	મુરખ.૧૨
સૌથી ભક્તિ મોટી જાણ દીલ સાથ.	મુરખ.
જેથી સુખ આપસે દીનાનાથ.	મુરખ.
રંગીલદાસ કહેછે ધરી આસ;	મુરખ.
સદા ભક્તિ રાખો સૌ પાસ.	મુરખ.૧૩

વણજરો. ૮.

એક પ્રભુ વિના હો ભાઈ, નવ જાણો સાચી સગાઈ.
 નથી સગુ આપણું કોઈ, મા, ગાપ, મારી કે દોઈ
 વળી ઘેરી પુત્ર કે ભાઈ, નવ જાણો સાચી સગાઈ; એક.
 એ સગળાં જીવંતું તું જાણુ, એક સાચા સગા શ્રી રામ
 અંતકાલે આવેજે ધાઈ નવ. એક.
 હશે ધન દોલત તુજ પાસે, તો દોસ્તાર ધણું તુજ થાસે;

નીકર નહીં કરે મિત્રાધ. નવ. એક.
 દુનિઆમાં માન પૈસાને, તુ અમથો કુટી મરે સાને
 મનુસ્યને ઘણે નહીં બાધ નવ. એક.
 બદી બધા હોય બગરો. ને રૂપે નહી હોય સારો;
 તોએ તેને કસે બાધ બાધ નવ. એક.
 હોય રૂપ ગુણનો પુરો, પણ ને પૈસેથી અધુરો;
 તો નહીં ગણે કૈખાની માહી. નવ. એક.
 કર દયા, ધરમને ભક્તિ, જેથી થાય તુજ શક્તિ;
 ફરી નહીં આવે ગર્ભની માહી, નવ. એક.
 ધન દોલત જાણે તું મારાં, તે સૌ અહીંઆ રેવાનાં;
 નહીં સાથે આવે એક પાધ નવ. એક.
 તુજ જીવ નીકળી તો જનશે, જ્યારે માર જમનો ખાશે,
 ત્યારે મન રહેસે પસ્તાધ નવ. એક.
 કહેછે રંગીલદાસ કર ગરીને, સાચા સગા જાણુ હરીને
 ખીજન સ્વારથના સગા બાધ. નવ. એક.

(સમ્પન્ન દુઃખ સુદાખવું) એ રાહ.

આર્ય કુ ચાલ છોડો તમે, જેથી સુખ અતી થાય;
 રીતી તમાહરી જોધને, રદ્ય ફાટીતો જાય. આ૦ ૧
 શત્ય વાહાવુંછે ધરને, અસત્ય શીદધરો ઉર;
 મોહ માયામાં મલી ન થઇ, કામ કરોછો કુર. આ૦ ૨
 ધન જોખનના જોરથી, ગર્વ કરોછો બાધ
 તે સૌ મિથ્યા જાણીને, કસે સૌથી મિત્રાધ આ૦ ૩

પરનારી સંગ કરો અતી, એછે પાપનું મુળ;	
દાન આપર એમા નહી, લાંછન લાગેછે કુળ.	આં ૪
દયા કીરતન કે ભક્તિનું, કદી નહી થાયે દીલ	
નાય ભવઇ જોવા સાર, નહી કરો કદી ધીલ.	આં ૫
અવળા અવળા ચાલો ને, રાખો નહીં તમે પાસ	
તોતો તમે સુખી થશો, એમ કહે રંગીલદાસ	આં ૬

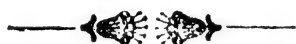

(નવ જન્મ મારા પુત્ર તે પરાયા આગઆ આંગમાં) એ રાહ.

જનમી જીવ શું કીધું મનુષ્યની તેં જનમા,	
મનખો તેં એજે ખોયો, રમી તે સ્ત્રી સાથમાં.	જનં ૧
ધર્મ કરવા દેહ દીધો, અહધર્મ કરેછે શું,	
પાંડુ પાંખી કરતા ગણાશે નીચી નાતમાં	જનં ૨
ધીઠ જન્મ તાહરો, ને ધીઠ તુજ દેહ.	
ભજન પ્રભુનું કર્યું નહીં, લઇ ભજનીઆં હાથમાં	જનં ૩
ધધો કરી ધન લેવા, આરા તુજ દીલ;	
ખાંધી મોટા મેહેલને, રંદયો કુટુંબના સાથમાં	જનં ૪
ધન ખરચી અથાગ, મોટા તેં કર્યા વરા;	
ભોજન જમાડી સારા, લીધોછે જસ નાતમાં	જનં ૫
ધર્મના કામમાં એક, પછ ખરચી નહીં;	
દાન સાધુ આલિણોને, આપ્યા નહી હાથમાં.	જનં ૬
કહેછે રંગીલદાસ, એવા જીવને ધીક્કાર;	
જાદા હરી ભજ્યા નહીં, ભજનીઆના સાથમાં	જનં ૭

(મેનાવતી માતા.) એ. રાહ.

જીવ અભાંગી, જોને જાગી તુલ દીલમાં		
સું નીંદ્રામાં તું ઘેરાઓ, માથે બમેછે કાલ		
એત દીલમાં તુંતો જલતી, ધર્મ ધનુસ કરધાર	જીવ.	૧
કાયા જુડી, માયા જુડી, જાણ જુડો રાંસાર;		
ધર્મ ધનુસના જોરથી, તરસે પેલે પાર	જીવ.	૨
માત તાત બેલી નહી થાએ, જાણ જીવજર;		
સ્ત્રી પુત્ર પણ નહીં થાય બેલી, જો વીચારી કર.	જીવ.	૩
કહેછે રંગીલદાસ સર્વને, બજો હરીને બાધ;		
તો માયા રૂપી નીંદ્રા જાસે, નીકર જાસે નહીં.	જીવ.	૪

રાગ પદ. ૧૨

રામ રામ કહો મેરે પ્યારે, બજો મેરે પ્યારે, જપો મેરે પ્યારે;		
રામ રામ કહો મેરે પ્યારે—		૧
રામચંદ્રજીની નાજુક આંખો, હો નાંજુક આંખો—		
જેવી ખીલીરે ગુલાબ—	રામ રામ૦	૨
શીરપર મુગટ અતિ શોભે, હો મુગટ અતિ શોભે—		
ધનુશ શોભેછે અદ્ભુત—	રામ રામ૦	૩
પીતાંબર પટકુળ વાળી, હો પટકુળ વાળી—		
વાઘો પેહેયો છે રશાળ—	રામ રામ૦	૪
કંઠે મોતીની માળાઓ શોભે, હો માળાઓ શોભે—		
કુંડાળ ઝળકેછે કાન—	રામ રામ૦	૫

ગાર અગ અતિ જોને સુંદર, હો અતિ જોને સુંદર-

તીલક સોમેછે કપાલ- રામ રામ૩ ૬

રંગીલ કહે એના ચરણની બલીહારી, હો ચરણની બલીહારી—

હુતો જનમ જનમ થાકે દાસ- રામ રામ૦ ૭

રાગ પદ. ૧૩

હરી લોકને હરી નામ, અરૂં ધન હરી લોકને હરી નામ;

વિના રખવાલે ચોર નહીં ચોરે, સુવેછે સુખેથી ધામ- હરી. ૧

રોજ રોજ વધેછે ધન દોહડું, ઘટે નહીં કંઈ દામ- હરી. ૨

હરી નામવિન અવર નહીં જાણે, હરીથી લાગેનુંજ ધ્યાન હરી. ૩

હરી નામનું વસ્ત્ર ધરણુ, હરી નામનુંજ દામ.- હરી. ૪

રંગીલદાસ કહે હરી નામથીજ, પાર ઉતરસે કામ. હરી. ૫

ધણાં ગચ્છાં ઝખમાર, ભજન વિના ધણાં ગચ્છાં ઝખમાર;

સવારે હડી નાછ ધોછ, પાળેછે આચાર; ભજન. ૧

દયા, ધરમનો, ભાવ ન જાણ્યો, એવો પ્રેત ચંડાળભજન. ૨

આપ મરે, ખીજને મારે, રાખી લોભની લાર. ભજન. ૩

માળા, છાપાં, તીલ કરી, હુતી ખાધો સંસાર. ભજન. ૪

રંગીલદાસ કહે ભગવંત ભજનવિના, પડસો નર્કને દુવારભજન. ૫

રામ નામ ચિત ધરસે, જીવતું રામનામ ચિત ધરસે;

જનનાં કીકર તુજથી ડરસે, ભક્ત નામ તાહરું પડસે, રામ ૧.

આગળો જનમ તારો, પાછલો જનમ તારો, આ જનમ પણ સુધરસે

રામ. ૨

ભાવ થકી ભક્તિ તુ કરસે, તો વૈકુંઠે જતાં, ફેટન કોઈ પકડસેરામ ૩

રામ નામથી પથ્થર તર્યાતો, જીવતું કેમ નહીં તરસે. રામ. ૪

રામ નામનું નાવ રાખેતો, સેજે ભવ સાગર તરસે. રામ. ૫
કહેછે રંગીલદાસ તુને, સર્ગમાં સુખ જડસે. રામ. ૬

ધીક જીવડા, ધીક તુજને, ધીક તાહરી દેહજ;
પ્રભુરે બન્યા નહીં પાપીએ, લાગી લોભની લેહજ.
હવેરે જીવ તાહરં સું થસે.

દાન દયા બક્તિ ધર્મને, બણ્યા નહીં તે ઉરજ;
કામ કરોધ મદ્મોહને, કીધા નહી તે દુરજ. હવેરે ૧

નાચ બવધ જોવા સારં આખી રાતતો જગજી.
કયા કીરતન સાંભળતાં, ઝેર જે હેતું લાગેજ. હવેરે. ૨

બક્તિ કરતા ભગવાનની કાયા તાહરી કપેજ;
ગંજીશ સોકતાં કુટતાં, ધડી તું નહીં જપેજ. હવેરે. ૩

કર આપ્યાં ભુંગાં તુંજને, કરવા પુનંન સેવાજ;
મુખ આપ્યુંછે જોલતું, રામ નામતો સેવાજ. હવેરે. ૪

આંખ આખી જોવા તુંજને, હરી ક્રેહરં રૂપજ;
સું કામ હાથે રહીને પડે, નર્ક કેહરે કુપજ. હવેરે. ૫

ચરણ દીધાં છે ચાલવાં, પરમારથ કામ માંહીજ;
કાન દીધાંછે સાંભલવા, કયા કીરતન આંહીજ. હવેરે. ૬

સત્ય ને મારગે ચાલને, રાખ રહેમાં રામજ.
રંગીલદાસતો એમ કહે, સુધરી જાહસે કામજ. હવેરે. ૭

જાણો નહીં કંઈ સાર, જગતમાં, જાણો નહી. કંઈ સાર;
જે સ્વારથીઓ સંસાર, જગતમાં.
ગમે તેતડુ ધન મલે, પણ જીવને નહી કરાર;

ગમે તો દેસનો રાગ બને, પણ તરપત નહીં થનાર તરપત નહી
થનાર. જગતમાં.

ખોટી મોહમાયામાં લપટી, રમેછે જર ગમાર;
ધન વીર્યબલ જતા રહ્યા તો, નહી થાય આપની નાર;
નહીં થાય આપની નાર જગતમાં.

નારીના ફંદમાં મોહીને, કોને કાઢાડ્યો સાર;
દેવ દાન વડે માનવી, બની ગચ્ચાં લાચાર;
બની ગચ્ચાં લાચાર. જગતમાં.

જેતસો પ્યાર જેડ સો સ્ત્રીમાં, તેટલા થસો ખુવાર;
પણ સ્ત્રીના ચરિત્રનો, જડસે નહીં કંઈ પાર.
જડસે નહીં કંઈ પાર. જગતમાં.

કહેછે રંગીનદાર શી ને, તમે નહીં લપટો રસાર.
એમ કરતાં લપટી ગચ્ચાંતો, નર્ક જસો નીરવાર.
નર્ક જસો નીરવાર. જગતમાં.

(કર પ્રભુ સંગાથે દ્રવ્ય પ્રીતીરે) એ શબ્દ.

કર હરી સંગાથે હેત હર ગડીરે;

મરી જનું એચિતુ અકાળ;

અંત કાલની ખમર નહીં પત્તનીરે' અંત ૧ ટૂંક.

ઉત્તમ અવતારછે, મનુષ્યનારે;

તેથી બળે સદા સુખ રામ

અંત ૨

બળે બળે ભગવાનને જાણીરે;

તો તો પામ સો, અતીચલ દામ.

અંત ૩

મારું મારું કરી ધન સંધરે;

લેમાં તાર કંઈ નહીં જાણુ.	અંત.	૪
સુખ સંસારનું છે સ્વપના જેવુંરે;		
પલમા જતુ રેહેસે નીરવાણુ.	અંત૦	૫
શું લાવ્યા હતા ને શું લઈજવુંરે,		
જેછે અહીંનું તેતો રેહેશેજ અહીં.	અંત૦	૬
દાન ભક્તિ પુન્ય જે કીધા હશેરે,		
તેતો સાથે આવશેજ તહી	અંત૮	૭
એવા ખોટા સુખને માનીનેરે,		
નહીં કરી દરી શું પ્રીત	અંત૦	૮
ફટ ભુંગ અભાગી છવગરે,		
પ્રભુ પદને પામવાંતી નોએ રીત—	અંત૦	૯
રામ નામ લેની તું સાવથીરે,		
જેથી ગર્ભમા થાએ નહીં વાસ—	અંત૦	૧૦
રંગીજવારા કંઈછે કરગરીરે.		
રામ વીના ખોટી સકિ આસ—	અંત૦	૧૧

આવ્યો મનુશ્યનો દૈદ યિંતામાણીરે,
તારા દીલમાંછે પાપ અથાગ— નથી લેતો પ્રભુ કેરા નામનેરે
ટેક. ૧

જનમ મરણ મોટું દુઃખ જાણીનેરે,		
તારા દીલમાં પ્રભુને આરાધ્ય—	નથી૦	૨
માથે કાળ ભમે છે એપાસથીરે		
તેની નજ લેતો સંભાળ—	નથી૦	૩
મહા મોટા જોદા જોરાવર હતાંરે,		

તેને કાળે ભુટયા તતકાળ-	નથી૦ ૪
રાવળુ, કંસ, જરામ્નન આદી થઆરે,	
જે જોદ્ધા મહા અપાર-	નથી૦ ૫
તેને કાળે કદી નહી મુકીઆરે,	
તો જીવ મનુષ્યના શા ભાર-	નથી૦ ૬
ધણું કામ સંસારનું કરતોરે,	
ચુકે નહીં તેમા લગાર-	નથી૦ ૭
માન સગાં સંબંધીને ધણુ આલતોરે,	
તેથી કામ તાર શું થનાર-	નથી૦ ૮
માન આપ સદા હરી દાસનેરે	
મુંદ મનના તું લુણ હરામ-	નથી૦ ૯
પડેલો મોહ માયાના દુઃખમારે,	
બતાવે દુઃખની વારણુ કામ-	નથી૦ ૧૦
પરનારીની પ્રીત બહુ કરતોરે,	
નહી દરે દીલમાં લગાર-	નથી૦ ૧૧
એવાં અવળે મારગે ચાલીનેરે,	
મન ખોએલે ખોઓ ગમાર-	નથી૦ ૧૨
જગ કરતાનો ભય નથી રાખતોરે,	
એક પળમાં થસે તુજકાળ	નથી૦ ૧૩
મુંશીખત ધણીછે અંત કાળનીરે,	
તારા દીલમા પ્રભુને આરાધ્ય-	નથી૦ ૧૪
નીકર પછી પરતાસે દીલમાંરે,	
જ્યારે મળસે નર્કનો વાસ.	નથી૦ ૧૫
માટેપ્રભુને ભજ તું મુળથીરે	

એમ કહેછે રંગીલદાસ.

નથી ૦ ૧૬

ગરબી રાગ ઉપરનો.

તારા દીલમાં જાણેછે મરવું નથીરે;	
નિશ્ચે ક્યૌ દીલમાં નીરધાર	
તેથી છુલીગયો, જગદીસનેરે.	તેથી ૦ ૧
ધન દોલત, નારીને, વળી દીકરાંરે;	
નોકર ચાકરને ધરખાર.	તેથી ૦ ૨
ખેતી વાડીને ઘોઠા ધણું રાખીઆંરે;	
હાંકવા બેસે થઇને દાસ	તેથી ૦ ૩
મોતી હવેલી ઝરખાને માલીઆંરે;	
તેમાં જઇ રહ્યો તું ખાસ.	તેથી ૦ ૪
સોનેરી સેજ સુવાકરીરે;	
ગાદી તકીઆ મુક્યાં ચો પાસ.	તેથી ૦ ૫
કોથ ખુરશીને તેળલ ધણુંરે	
મુન હાંડી તકતાં તેહ સાય.	તેથી ૦ ૬
એવાં ખોતાં સુખને ચાપછેરે;	
તેથી થાય તુજને હંકાર.	તેથી ૦ ૭
નીચુ શીર કરી નથી નમતોરે;	
હાથે રહીને થસે ખુંવાર.	તેથી ૦ ૮
છેલ હખીલો ધન સ્યામછેરે;	
તેને ભજવાનું નહી થયું દીલ.	તેથી ૦ ૯

પાપ જનમે જનમ તે સું ડીધારે;	
જેથી જુદી થઇ ગઇ હીણુ.	તેથી૦ ૧૦
ખોતી રીતો આ દીલથી દુર કરે;	
તોતો જડસે અરીચળ હામ.	તેથી૦ ૧૧
રગીલદાસ કહે, બજ બાવથીરે;	
સુખ આપે સદા, સુખરામ.	તેથી૦ ૧૨

ગરબી રાગ ઉપરનો

તારી સાથે ફરેછે મોત ભતતુરે;	
પળ એક મુકે નહીં તેહ,	
માટે બજલેને ભગવાનનેરે.	માટે. ૧
ધન હોબત સ્ત્રીને દીકરાંરે;	
તેની ખોટી જાણ તું લેહ.	માટે. ૨
મોટાં રાજ મુકાને ચાલતાં થઆરે;	
પલમાં જોને નીરવાણુ.	માટે. ૩
રાજ સુખ સાથે નહીં થઆરે;	
ખતી બેઠાં. પછી લાઆર.	માટે. ૪
તાર જોખન જસે જરા વારમાંરે;	
કાલા મટી થસે સપેત.	માટે. ૫
છઠાં બેઠાની ગતી નહીં રેહેસેરે;	
છોક થઇ જસે ગફલેત.	માટે. ૬
સગાં સંબંધી સર્વે મક્કીરે;	

ભુટીલેસે તારાં ધનમાળ.	માટે.	૭
અતકાલે જમદુતો આવસેરે;		
તારાં ભુટા કરસે, તેહ હાથ.	માટે.	૮
તેની ખીક રાખી રદ્યમારે;		
બજ સદા મૌરલી ધર નાય.	માટે.	૯
રંગીલિદાસ કહેછે, કરી બિનાંતીર;		
અંત કાળે સાસે તેહ હાથ.	માટે	૧૦

(લેને લેને લાવજીને જોતાં નહીં જડે.) ઐ રાહ.

રૂદો રૂદો આવો અવતાર, મનુસ્યનો નહીં મજે;		
મનુસ્યનો નહીં મજે, જીવને જોલ્યો નહીં જડે.	રૂડો.	૧
સું કામ હાથે રૂહીને નેકે પડે.		
આવો રૂડો મનખો મેલી, માયામાં રમે.	રૂડો	૨
નહીં જાણે વેદ પુરાન, પંડીતથી રમે;		
નહીં તંનમાં જોર લગાર, જોરાવરથી લડે.	રૂડો.	૩
દેખી મંજરને, મંન માહી દરે;		
જો અવ્યો હોય સામો વાધ, તેને તો કેમ હણે.	રૂડો.	૪
તેમ જીયાં પાંચીને અંધ, જીવતું રુ કરે;		
વાંચ બંજન કથાનાં પુસ્તક, હરી જોયી મજે.	રૂડો.	૫
જીવું વાવે જમીનની માહી, તેવું મજે;		
વાવે બાવળીઆનું ખીજ, આંખો કેમ ફળે.		
સું કામ હાથે રૂહી અગનીમાં પડે;		

ઠાસ્ટ લાખે અગની માંડી, કેમ તે નહીં બળે.	૩૩૦.	૭
શુદ્ધ મને ભક્તિ પ્રભુની કરે		
મુખ્યા પછી આપે સુખ જન્મમાર નહીં પડે.	૩૩૦.	૮
કહેછે રઝીલદાસ, માયા દુર કરે;		
તો મનુસ્યનો અવતાર, સફળ થરે.	૩૩૦.	૯

રાગ મરશીઆનો.

હોહ હોયરે જીવડાં તારાં સું યાસે, જીવડાં તારાં સું યાસે;
કુ આલ તારી નહીં જાસેરે. હોય. ૧

જાણે નહીં ધર્મ લગાર, પરનારીથી રમેછે જાસે;
જુડા સું રે યસે તુજ હાલરે. હોય. ૨

સું કામ થઇને કરેછે દીવાનો, કદી કાલ નહીં ચુકવાનો
નામ તેનો તો નાસં કરનારોરે. હોય. ૩

નહીં સત્ય મારગ તું જાણે, ધન જોખનનો હંકાર આણે;
તેથી પડસે નકંતી ખાણેરે. હોય. ૪

સતીઆં થઇ ગયાં જે મોટા, કશી વાતનાં રહ્યા નહીં તોટાં;
અસત્ય આલથી દીલમાં રેતારે. હોય. ૫

હરીચંદ્ર સત્ય વાદી થયાં, શતને સારં થણાં દુઃખ સલાં;
જાન નીચનાં ધરમાં રહ્યારે. હોય. ૬

પૈરી છોકરાં વિખૂટાં થયાં, તેના સત્ય પ્રભુજીએ જોયાં;
પણ સત્યથી વૈકુઠે ગચ્ચારે, હોય. ૭

સકળ સાચે રાખીતી ટેક, રાજ સાધુ જમાડવો એક

કાધી પરીક્ષા લઈ સાધુ વેસેરે. હોય ૮
 ઠેક રાખવા પુત્રને માર્યો, તેને પ્રભુજીએ જીવાડ્યો;
 સાચી ટેક જોઈને તાર્યોરે. હોય. ૯
 ભક્ત ધ્રુવ પ્રલ્હાડ ખરા, એ આદી ધર્મમાં બીજાં ગણાં
 ભક્ત નરસૈમાં નહીં મનારે; હોય. ૧૦
 એવી રીતે ભક્તિ જો કરસો, સત્ય દયા દીક્ષમાં ધરસો;
 ભવ સાગર તેથી તરસોરે. હોય. ૧૧
 માંગવા આવે બીજુક કોઈ જન, અને તો આપવું મુંઠી અંત
 કડવા નહીં કહેવા વંચતરે. હોય. ૧૨
 એવી કુ આલ તમે તો છોડો, એક પ્રભુ સાથે ચિત જોડો;
 રંગીભદ્રાસની વિનંતી ઉર ધરોરે. હોય. ૧૩

(અલ્પસે તુ યાદ કર અધ્યા કું આદમ) એ રાહ. ૨૪.

ચાલો, ચાલો, ચાલો, સૌ, લડવા પ્રભુ સાથ;
 કામ કરોધ, વસ કરી, બીડીએ તે સું બાધ. ચાલો. ૧
 ધર્મ ધનુષ રાખીએ, લડવાં સારું હાય;
 ગોકુળુ લઈએ જ્ઞાનની, જીતવા દીનાનાય. ચાલો. ૨
 જીત સદાજે ધરમીઓની ખાઈએ નહીં હાય;
 અ ધરમીઓની હારજે, જાણો દીલ સાથ. ચાલો. ૩
 દાસ થઈ ભક્તિ કરે, તે જીતે પ્રભુ સાથ;
 કહેજે રંગીભદ્રાસ, નીકર, નક્કી ખાએ હાય. ચાલો. ૪

(જલદીલે બાવાજી) એ રાહ. ૨૫.

- કર નમ્રીં કદી વિલમ્મ બજવા પ્રભુને ભાવથી,
બજવા પ્રભુને ભાવથી, કે પરમારથનાં કામથી. કર. ૧
- દેહ દીધો પ્રભુજીએ હિતમ મનુસ્ય જતનો
તે જો સફલ નહીં કરેતો, જન્મો તે સા કામનો કર. ૨
- બક્ત આધીન ભગવાનને, ભક્તિ તો વાહાણી સતી;
તે જો તુજથી નહીં બની તો, સું જવાબ દેસે તહીં. કર. ૩
- કોટી કામ તારાં મુંઠી, બજ ઘડી તું રામને;
લાભ મોટો તેથી થસે, જમ્મ મળે પનસ્યામને કર. ૪
- ધન એકહું કરી, કરેછે સું સ્વારથી;
તે તો સાથે નહીં આવે, કર કામ પરમારથી. કર. ૫
- ભુખ્યાંને ભોજન દેવું, તરસ્યાને પાણી સહી
પરમારથ કરો હામ બીડી, દીલમાં દરો નહીં. કરે. ૬
- કહેછે રંગીલદાસ, આ, લોકછે, સ્વારથી;
સાઝ ચામપો તીકુંને, બીજની ગરજ નથી. કર. ૭

ગજલ.

- ખોતા કામ કરવામાં, જીવ ખુશી થઓ;
પસુ પંખી કરતાં પાખી, તુતો સું ગયો. ૧.
- ધીકારછે, ધીકારછે, ધીકાર તુજને;
ધીકાર, હાથ, પગને, ધીકાર મુખને. ૨.
- પગે ચાલી તીર્યે નાવા, ગઓ નહીં;
બજન પ્રભુનું મુખથી, કદી ક્યું નહીં. ૩.

સેવા પ્રભુની હાથથી, કદી કરી નહીં.	
શુદ્ધી સત્ય ચાલવાની, દીલથી ગાઇ.	૪
કરુણા કરી, પ્રભુજીએ, તુજ પર ધણી;	
ખદ્મો તેનો વાલવાને, હાથ નહીં બીડી.	૫.
રક્ષણ કીધું ગર્ભ માંહી તાર તો અતી;	
દયા હજુ પણ છે તેની, નથી રહી જતી.	૬.
જીવતા લગીએ તુજને, નહીં કદી ચુકે;	
માટે ઓ અભાગીઆ, તક સું ચુકે.	૭.
જુઓ પસુઓ, પોતીકા કામથી, નહીં ચુકે;	
તો મુઠ પાપી પ્રાણીઆ, સું કામ તું ઉંગે.	૮.
કહેછે રંગીલદાસ, રૂંડો નો, વખત જસે;	
જીવ પસ્તાવો તુજને, પછી બહુ થસે.	૯.

(સુંબલો માત પીતા સુખદાદા.) એ રાગ. ૨૭.	
થઇ દુનિઆં બધી, દુઃખ દાઇ;	
કારણ પાપ તેનુંછે, બાઇ.	થઇ. ૧
પરનારીથી નર રમીને;	
ખુશી થાય ધણાં, દીલમાલી	થઇ ૨
પરનારી સાંમે કું દ્રસ્ટીથી;	
જુવે ધણાં લોક ધાઇ.	થઇ. ૩
ધર્મ ધાંતો જતા રણાંને	
પાપ કર્મ રણાંછે બાઇ.	થઇ. ૪
અહંકાર અભિમાન વધી ગયાં ને;	

શીળ સંતોષ ધટયાં દીલ માંહી	થષ. ૫
આચાર વીચાર તો, પાળતાં નથીને;	
જુઠ લખાડ વધી ગઈ બાઈ.	થષ. ૬
સત સંગ દીલથી, ગમે નહીને;	
કુસંગ કરે દીલ ચાહી.	થષ. ૭
આવાં જોટા ચાલ જોઈને;	
પ્રભુ કોપે ઘણાં દીલ માંહી.	થષ. ૮
ધન ધાન જાયે તેથી કરીને;	
આવે દલીદ્રતાં બાઈ.	થષ. ૯
તેથી કરીને દુઃખી થાયછે;	
કહે રંગીલદાસ, નીકર થાય નહીં.	થઈ. ૧૦

(જક્ષા વોશીતમ કું સજ્જવાર હું) એ રાહ. ૨૮.	
સગપણ સાચું નથી, કોઈનું;	
મા બાપ, માશી, બૈરી ફાંખનું.	૧
મામામાં લુહ, થઈ સું રહ્યો;	
મનખા દેહ તારો, એજેતો તો ગઓ.	૨
ગર જંગરજી, મહ્યાં, સૌ કોઈ;	
અંત કાસે બેશી રહેવાના, રાઈ.	૩
સું કામ તંન પીલી, ધન તું રજે;	
સદા કાળ વજગ્યો, તાહારે ગજે.	૪
ધડી એક પ્યારી, જાયછે અતી;	
કદી કાલ તુજને, મુકવાનો નથી.	૫

ખોટાં ઉચા બાંધી, ધરો સું કરે;	
હંકાર અભિમાન, ઉર સું ધરે.	
સારા વસ્ત્ર ધરેણાં, બહુ તું કરે;	
ગાડી ઘોડે ખેશી, હરનીસ કરે.	૭
નીશ્રે મરતું, મનમાં, નક્કી તું જાણ;	
ખોટા સુખની અતે, થવાની હાણ,	૮
સગાં વાહાલાં શુખ, તારાં તો લેસે;	
સારા સારો તુને, સૌકો કહેસે.	૯
પ્રભુની ભક્તિ તે, દીલથી નહી કરી;	
સાચાશીને ધુજ તેથી, તો મલી.	૧૦
રંગીલદાસ કહેછે, બજ બાવથી;	
તો તો તું તરસે, ભવ પારથી.	૧૧

લલીત છંદ.

અરર, જીવરે, સું હવે થસે;	
જમ તું ધસને, સું જવાળ દેસે.	૧
અસત્ય આલતો, દીલથી નહી ખસે;	
સુખ તે તુજને; ક્યાં થકી થસે.	૨
જેની તું દીલમાં. સું રહ્યો હંગી;	
જગ કર્તા તણાં, કામની ખુખી.	૩
દેહ તે તાહેરો, કહેવો ગડયો;	
હાડને માંહસથી, અદ્ભુત કર્યો.	૪
જાત જાતનાં પશુ પંખીઓ કીધાં;	

ફળ ફુલ આદી સૌ મુકી દીધાં;	૫
ભાત ભાતનાં જીવ કીધા ગણાં.	
કીધાં અંત ઉદર ભરવાં નહી તેમાં મણાં;	૬
મેઘ મંડળતો કીધુંછે ધાડું.	
જીવ સઘલાનાં સુખને સાર;	૭
સુર્ય ચંદ્રને કીધાંછે કેવાં.	
તેજના જોરથી આંખને જોવાં;	૮
અગણીત તારાઓ, આકાશમાં દીસે.	
જોતીસ ચક્રતો, તેદથી શીખે;	૯
ગતી એણીનીને, કોણસદે કળા,	
જીવ સુખ સાર, સું સુ ચીજ કરી;	૧૦
જન્યુત થઇને, ભજ સદાહરી.	
વખત આભારી થવાં, નહીં આવે ફરી;	૧૧
દાસ રંગીલ તો, દેહેછે અતી.	
ગદ વખત તો, આવતી નથી;	૧૨

રાગ બીહાગ.

ચેતો દીલની માંહીં, જીવ સૌ ચેતો દીલની માંહીં.	
ચેતી કરીજો ભક્તિ કરો તો, વાસ ગર્ભમાં થાય નાંહીં	જીવ. ૧
ભક્તિ થકી કોઇ મોટું નથી ને, ગદ્ગદ શીદ થાઓ ભાષ	જીવ. ૧
પ્રલ્લાદની ભક્તિ સાચી હતી તો, વાગ કીધો સ્થંભની માંહીં	જીવ ૩
રામને સેવ્યા હનુમાને તો, દ્રોણા ગીરી લાવ્યા જઇ.	જીવ. ૪
કુન્ડલીકે ભાવથી સેવાકીધીં તો, છંટ પર ચિહ્નજી ઉભા ધાઈ	જીવ. ૫

ભાવથી પ્રવેતપ કીધું તો, અવીચળ પામ્યો ભાઈ.	જીવ. ૬
દ્રુપતીનાં પટકુળ પુર્યાં ને, લાજ રાખી સમાની માંહીં	જીવ. ૭
ઝેરતણાં તો અમ્રત કીધાં ને, આલ્યાં મિરાને ધાઈ.	જીવ. ૮
નરસૈયાંને માગ્લીક મારવા આવ્યો, ત્યારે કેદારો લાવ્યા રાને જઈ.	જીવ. ૯
ઉશ્ણકદાં જેને શીતળ કીધી, મુદનવા સારં ધાઈ.	જીવ. ૧૦
હરીચરણ ચિત જેનું જગશેને, મનનો મેળ જશે ધોવાઈ	જીવ. ૧૧
પ્રભુ પરસંત તેપર થશેને, પરી અંત કરે સુખ દાઈ	જીવ. ૧૨
હરીચક્ર કોઈ મોટો નથી, નક્કી સમજજો દીલ ભાઈ	જીવ. ૧૩
રંગીલ કેહેછે કરજેડીને, અમથાં ફરોહો ફુલાઈ.	જીવ. ૧૪

—❦—
રાગ ગીરધારીનો.

પ્રભુજીરે જીવંત પ્રાણહો પ્યારાં, નહીં થશે મુજથી ન્યારાં.
 અંત સમેરે આવી મલગ્ને વાહાલા, છોનંદ જસોદાના લાલા.
 સુખધી આપો સુખ પ્યારાં
 કામ ક્રોધ થાઓ ન્યારાં.
 દુર કરો દુનિયાનાં ચાલા.
 સુધ્ય મનેરે, ગુણ હુંગાઉ સારાં. નહીં ૧
 મથુરામારે અવતાર લીધો, મુરારી થવાં ભક્ત તણા ઉપકારી;
 ક્રુણા ઝેહેમારે જન્મ લીધો, ગીરધારી તીથી અષ્ટમીબહુ સારી.
 તાત વાસુદેવ સુખકારી.
 માત દેવકીજી તમારી.
 અવતાર તેને પેટે ધારી.
 ગોકુળમારે જઈ વર્યા મુરારી. થવાં ૨

કસના બેથીરે માત તાતતો ખીધાં; તેથી નંદજસોદાને ધેર ભીધા.
નંદજસોદાએ રે છછેરી મોટાં કીધાં, પછી કારજ તમે સુ કીધાં.

પુટના માંરી પય પીતાં.

અગાસુર બગાસુર ભીધાં.

દાવાદળ પાન પીધાં.

ગીરધારીરે ગોવરખન કરલીધા. તેથી. ૩

કાળી નાગનેરે નાથો જઈ પાતાળે, જય જયકાર થઓ તે વારે.

કસનેરે માર્યો તમે જેવારે સૌ ખુશી થયાં તેવારે

માત તાત કાઢાડયા તેવારે.

પછી જઈ રહયા મો સાળે

પાંડવની ધાઆંવારે

કહે રંગીલરે સૌખુશી થયાં છે ત્યારે, જય. ૪

રાગસુરનો.

બળે બળે બગવાન બળે બળે બગવાન.

બળે પ્રભુને આવથી ને મનમાં રાખી હામ. બળે ૧

કામ ક્રોધ મદ મોહ રાખો તેથી બુદ્ધી જાય.

શીળ સંતોસને ભક્તિ રાખો જેથી જ્ઞાનજ થાય. બળે ૨

જ્ઞાન દ્રસ્ટીથી વિચાર કરોની દીલમા તમે બાધ;

ક્યાંથી આવ્યાને, ક્યાં જઈશું કોણ જસે સાધ. બળે ૩

સત્ય લોકથી જીવ આવ્યોને, સમાસે ત્રીગુણમાંહી

મોહ માંમાની નબે કરીને, ભુલો પડ્યો તું બાધ બળે ૪

ભુલા પડ્યાનું કારણ શું છે, વિચારો દીલસાથ;

કામ કરોષ માયા વસ કરીને, બીડો હરી શું પાપભજ ૪
નિરશુભ ભક્તિ જે કરીને, મન સ્થીર જે થાય;
દાસ રંગીભતો એમ કહેછે, નક્કી સ્વર્ગે જાય. બજો. ૬

રંગ ઉપરનો.

બજો બજો ગોપાલ, બજો બજો ગોપાલ;
જુહ અર્ધમને વસ કરોતો, પૌએ મનની હામ. બજો. ૧

કેમ બુદ્ધી તમારી ગઈને, સું હારીને બેદા;
રામ નામતો મોટું જણો, એથી સૌછે હેદા. બજો. ૨

છળ કપટ પ્રપંચ કરીને, ધન એકડું કીધું;
તે સૌ જુહી માયા જણો, તેથી કારજ શું શીધું. બજો. ૩

રામ નામનું ધન સંધરે, જેથી શુભજ થાસે;
અરં ધનતો તેજ સમજજો, જીવની સાથે જાસે. બજો. ૪

માટે ભાઈઓ વિચાર કરો, દુનીઆની માયા ખોટી;
હાથે રહીસું કામ ફસોછો, મોહ માયામાં લોટી. બજો. ૫

ખાતાં તારા ધર્મ રાજએ પાડ્યાછે, બહુ મોટા.
ધીક જીવડાં તે જન્મી જગમાં, ધંધા કીધાં સું ખોટાં. બજો. ૬

જેમાં ખોટો આવે તેવાં, ધંધા દોને છોડી;
નફાને ધંધામાં થાએ, જાદ કરોતે દોડી. બજો. ૭

મોહ માયા હં કારને લોભો, એથી આવે ખોટો.
ધર્મ ધ્યાન સતોષને ભક્તિ, જેથી થાએ નફો. બજો. ૮

માટે ભાઈઓ બજન નવચુકો, કહું છું તમને ધાધ;

ખરે ધધો ભજનનો જાણો, જેથી ધાય કમાઇ. ભજ્ને. ૯
 ખોતો નહીં ખાતામાં આવે, સમજ્ને દીલની સાથ.
 દસ રંગીલ એમ કહેછે, ભક્તિથી ભીડા બાથ. ભજ્ને. ૧૦

ધોળ રાગ પદનો.

રામ ભજવાનો આ અવસરછે, ફરી ફરી નહીં મળસેરે.
 ચોંપ ફરીને ચેતો દીલમાં, ગર્ભ વાપતો તળસેરે. રામ. ૧
 મનુસ્ય દેહછે મોઘા મુલનો, તેથી ભજ્ને ભાવરે.
 પથુ પાંખી જ્યારે અવતર સો, સું થસે તેવારે રામ. ૨
 ગર્ભ વાસમાં સું જોડ્યો તો, ભક્તિ મુજથી પળસેરે;
 તે વજન તેં મીથ્યાં કીધું, હાલ હવે સું કરસેરે. રામ. ૩
 આચુસતો એક મળમાં જાસે, જેમ દીવો યુગસેરે;
 સગાં સ્નેહી સર્વે સ્વાર્થી, અતે અળગા યાસેરે. રામ. ૪
 અમરીત રસતો મુંકી દહને, ઝેર હાથે સું પીધારે;
 કહે રંગીલ પાપીએ કહેવાં, પ્રભુથીનાં બીધારે. રામ. ૫

ગરબી.

(મલજ્ને મલજ્ને મલજ્નેરે.) એ.રાહ.

જાયછે જાયછે જાયછેરે, રૂડો ભજન વખત વહી જાયછે.
 પછી જીવને પરતાવો ધાયછેરે, રૂડો ભજન વખત વહી જાયછે. ટેક.

માટે પળ પળ ભજન કરોની, નીકર જીવ પાળથી પરતાયછે.	૩૩૦.	૧
મુનશા દેહ ધરી ભજન નાકર્યું, ધીક તેનો અવતારછેરે.	૩૩૦.	૨
લખ ચોરાશી અવતારોમાંથી, મનુસ્ય મોહોતો ઘણાયછેરે.	૩૩૦.	૩
માટે આ અવતાર એ જો જસેતો, ખીજાંમાં પછી સું થાયછેરે	૩૩૦.	૪
કુસંગ કુઆલનો સંગ કરવાથી, કારજ તાર સું થાયછેરે.	૩૩૦.	૫
ભજનની સાથે સંગત કર્યથી, સઘળું કુળ તરાયછેરે.	૩૩૦.	૬
ચોંસત ધડી આઠ પોહોર ભજવાથી, પ્રભુજી પ્રસન્ન થાયછેરે.	૩૩૦.	૭
ધડી જે ભયતે પાછી નહીં આવે, શું કામ અમથો અફળાછેરે	૩૩૦.	૮
ભાવ થકીજો ભજન કરેને મન સુદ્ધ જેનું થાયછેરે.	૩૩૦.	૯
ઘસ રંગીલતો હેતથી કહેછે, સ્વર્ગમાં તેને રખાયછેરે.	૩૩૦.	૧૦

૫૬.

(મન તું શીદને ચિંતાધરે.) એ રાહ.

મન તું શીદને હંકાર ધરે, જીવતું શીદને માયા કરે;		
કાળનો ૩૨ મનમાં નવ ધરે.	ટેક	
તું અંતર અજ્ઞાન ધરે, તેથી કારજ શું સરે;		
એ કરતાં જ્ઞાન દીલમાં લાવી, હરી ભજન જો કરે.	કાળ.	૧
છે મૃત્યુ સર્વનું એનાં હાથમાં, મારે ત્યારે; મરે;		
તેમાં ફેર પડે નહીં કોથી, હર બ્રહ્મા જો મજે.	કાળ.	૨
દુનીયાં સધળી સ્વારથીછે, જાણુ દીલમાં ખરે;		
સ્વાર્થ પોતીકો થાતો હોયતો, અધોર કર્મ આચરે.	કાંલ.	૩

પરનારી સું જાન રમતોં, દીલ મધ્યે નહીં દરે;	
પન મનમાં, વિચારી જોને, તેથી કારજ શું સરે.	કાલ. ૪
જેવું ખીજ વાવે ખેતરમાં, તેવું ફળ નીપજે;	
જો પાપના ખીજ વાવેતો, પુન્ય ફલ શું ફળે.	કાળ. ૫
મન વેગીતો નાવ કરીને, દ્રવ્ય ભક્તિ જો કરે;	
કર જોડી રંગીલ કહેછે, સંસાર સાગર તું તરે.	કાળ. ૬

પદ.

(જે કોઈ પ્રેમ અંસ અવતરે.) એ રાહ.

જે કોઈ ભક્ત જનતો હસે, ભક્તિ જ્ઞાન તેના ઉરમાં થસે	ટેક.
આઘો પાપ કામથી ખસે, દીલમાં દયાં ધર્મ વશે;	
કુસગમાં નહી રહેસે, ધરથી રામ રામ કહેશે.	ભક્તિ. ૧
જારી જોરી દીલથી ખસે, સદા સત્ય મુખમાં વશે;	
નહીં અ ધર્મ ધન રાખસે, પર દુઃખ જોઈ દાઝશે.	ભક્તિ. ૨
નહીં ઉદાશી દીલમાં વસે; પળ પળ રામ રામ લેશે;	
અહરની રામરામ કહેસે, કહેછે રંગીલ શુખીઓ થશે.	ભક્તિ. ૩

પદ.

(પ્રભુ તને પ્રસન્ન કેમ થાય.)

રામનું ભજન ભૂંડા કેમ થાય, તારો જીવ વિષયને ચાય;	ટેક.
હરનીસ દામનું ધ્યાન ધરેછે, ઘડી સુખજે નહીં શુભે;	

પરનારી જોગનતીહોયતો, કુદરતીથી જુએ	રામ. ૧
ફટ જીવડા ફટ અબાગી, દીલમાં જોતે જગી;	
એક ફટમાં જો જન પડ્યા, તેહ થયાં અબાગી.	રામ. ૨
નામ અબળા એનું કાવે, પણ છેરે ઘણું બળ વાળી;	
તકમક તકમક આંખ ફરવી, મોહીનીથી નાંખે મારી.	રામ. ૩
પરણાં ઘણીને જુતો મુઝી, પરથી રમેછે જારી;	
ધન માળ તેનાં હરીને, ઘણી ખુશી થનાંરી.	રામ. ૪
માટે ભાઈઓ વિચાર કરાની, દીલમાં તમે મોટા;	
શુકામ હાથે રહીને ફસોછો, વિપય લતછે ખોટા.	રામ. ૫
વિપય ચાસના જોરે મટેને, મનશુદ્ધ થાએ જાને;	
દાસ રંગીલ કેહેછે ત્યારે, બજવાંતુ થાએ બાને;	રામ. ૬

ગરબી.

(મલજો મલજો મલજોરે.) એ રાહ.

કરજો કરજો કરજોરે, રકું રામ બજન તમે કરજો;	ટેક.
તેકરીને દીલમાં કરજોરે, રકું રામ બજન તમે કરજો.	રકું. ૧
રામ નામથી પથ્થર તર્યાંતાં, તેમ તમે પણ તરજોરે.	રકું. ૨
આર્યો જ્ઞાન દીલમાં લાવીને, એક સંપથી પલજોરે.	રકું. ૩
સંપ કરીને બજન કરવાં, દીલમાં ઉમેદ ધરજોરે.	રકું. ૪
ગર્ભ વાસમાં શું ખોદ્યાંતાં, તેજ વચનને પલજોરે.	રકું. ૫
કળીયુગનો આવખત કેવોછે, તેનો વિચાર દીલ ધરજો.	રકું. ૬

માત પીતાનું કહ્યું પુત્ર માને નહી, કહુંછ તે ઉરધરજોરે. રૂડું. ૭
 સ્ત્રીએ પ્રતી વ્રત ધર્મ મુક્યાંછે, તેથી દીલમાં દરજોરે. રૂડું. ૮
 અસત અધર્મ વધી ગયુંછે, તેથી સત્યથી પલજોરે. રૂડું. ૯
 દાસ રંગીલ કરજોડી કહેછે, વિનતી આ ઉરમાં ધરજોરે. રૂડું. ૧૦

ગરબી.

રામછે રામછે રામછેરે, જીવતારા રહ્યમાં રામછે.
 તેનું કંઈ તુજને ભાનછેરે, જીવ તારા રહ્યમાં રામછે. ટેક. ૧
 જુદી માઆમાં સુરેરમેછે, અંતે તેનાથી કામછેરે. જીવ. ૨
 ભક્તિ તેની તું કરનીભાવથી, એ વિણ ખોટું સૌ કામછેરે. જીવ. ૩
 જ્ઞાન દ્રસ્ટીથી દીલમાં જોને, કંઈ ઠેકાણે તેનો હામછેરે. જીવ; ૪
 દાસ રંગીલ કરજોડી કહેછે, દ્રધ ભક્તિથી જે જાણુછેરે. જીવ. ૫
 રામનો હામતો તેનેજ જડેછે, બાકી બીજા અફસાયછેરેજીવ. ૬

રાંગ ઉપરનો.

સાચો સાચો સાચોરે, એક ભક્તિ મારગછે સાચો:
 તે કરીને દીલમાં રાચોરે, એક ભક્તિ મારગછે સાચો. ટેક. ૧
 ભક્તિ કરવાથી કાણુ કાણુ તર્યા, ઉરમાં સો તેની વાતોરે. એક ૨
 આતસ બાજીજેવો ખેલ સંસારનો, તેની આસ દીલમાં નહીં રાખોરે. ૩
 ધ્રુવ પલ્લાદ અમરીષ આદીએ, જીમ જાણ્યો તો ખાતોરે એક ૪

એવું જાણીને ભક્તિ કીધીતો, જસદુનિઆમાં થઓ ગવાતોરે એક ૫
માટે ભક્તિ સૌથી મોટીછે, એમ દીલમાં વિચાર રાખોરે. એક. ૬
ઘાસ રંગીલ કરજોડી કહેછે, તેથી સ્વર્ગના સુખને ચાખોરે. એક. ૭

૫૬.

મનતું મજન કર રાચી, જીવતું સંગત કર સાચી
નફનો નહીં થસે વાસી. ટેક. ૧
જેને સંગત સાચી કીધી, તેથઆં સુખ વાશી.
મોહ માયાને દીલ જાણતું, કાળ રૂપતો ફાંસી. નફ. ૨
શીળ સંતોષ દીલમાં લાવી, ભક્તિ કર સાચી;
મારગ ભક્તિનો સૌથી મોટોછે, જેદીલમાં તપાશી. નફ. ૩
વેદ પુરાનો ભાત ભાતનાં, જેને તપાશી;
તેમાં પણ ભક્તિ મોટીછે, જાણુ બીજી હાંશી. નફ. ૪
કહેછે રંગીલઘાસ સૌને; ભક્તિછે સાચી;
જે કરે તે દીલની માંહી, તે થસે સુખરાશી. નફ. ૫

રાગ ગરબીનો.

જીરે રોક્યો ઘાટ ગોવાળીએજો. એ રાહ.

એત દીલમાં પ્રાણી શું સુંઘ રહ્યોજો.

કરશે કાળ અતી ઉતપાતજો.

હાંરે તારી પળમાં કરસે ધાતજો.

એત. ૧

મોઢાં માયા રૂપીછે નીંદાજો.
 તેમાં રમવા દીલનાર થાયછેજો.
 હાર તેથી કામ તારું સું થાયછેજો.
 હલતું ધન આયુસ ધટી જાયછેજો. ચેત. ૨
 સૌથી મોટી માયાછે, સ્ત્રીનીજો.
 તેને કર દીલ ચકા દુરજો.
 હારે નીકર પછી પસ્તાસે તું અતીજો
 માર જમનો પડસે જ્યારે ઉરજો. ચેત. ૩
 ચેતી દીલમાં સત્યથી ચાલનીરે;
 તેથી અતિયાંત થાસે સુખજો
 હારે કહે રંગીલ સ્વર્ગમાં તું જસેજો.
 ગર્ભ વાસતું તળસે. દુઃખજો. ચેત. ૪

રાગ લાવણી.

છે સ્વપ્ના જેવો સંશાર, સમજ મન માહી
 ધન દોલત માયામાં, રહ્યો સું લોભાઈ. છે. ૧
 જોઈ સ્ત્રી પુત્ર પરીવાર, ઘણો થાય રાજ,
 તે શું આવસે તાલરી સાથ, મુરખ હોપાજ છે. ૨
 સૌ ખોતી માયા સૌ, જાણુ જગતની ભાઈ
 એક રામ વિના નહીં જાણુ, સાચી સગાઈ છે. ૩
 માટે પ્યાર નહીં જોડ, જગતની માહી;
 છે આંતસ બાજુ જેવો ખેલ, દુનિઆનો ભાઈ છે. ૪
 કહેછે રંગીલદાસ, સૌને શીર નામી;

મોહ માયા જગતની માંહી, નર્કની ખાણી. છે ૫

—❖—
રાગ દક્ષણી લાવણી.

રામ કહેતાં બેસે છેશું દામ;	ટેક.
મુરખ ધીક જીવ તનેરે	મુરખ. ૧
મુંઠ મનનાં લુણુ હરામ.	મુરખ.
ખોતી લવરી કરેછે મુખ.	મુરખ. ૨
તેથી સું થાય તુજને સુખ.	મુરખ.
તે કરતાં રામ નામનો કર અખ્યાસ	મુરખ. ૩
જેથી નર્કનો તળસે વાસ.	મુરખ.
હાથ તારા કરેછે જોને કામ	મુરખ. ૪
સું કામ મુખેથી રટે નહીં રામ.	મુરખ..
સું કામ નથી રટતો તું રામ	મુરખ. ૫
નથી બેસતું તુંને કંઈ દામ.	મુરખ.
વગર દામે થાએ છે કામ	મુરખ. ૬
જેથી મળસે વૈકુંઠ ધામ.	મુરખ. ૭
કહી ખરએ અનં ગળ દામ.	મુરખ.
તોએ જડે નહીં એવું ધામ	મુરખ. ૮
માટે શું લુલો પડેછે ગુમાર	મુરખ.
જલદી થઈ જાને હોંશીઆર	મુરખ. ૯
હું કામ ચુકેછે આવાર;	મુરખ. ૧૦
ફરી નહીં આવે આવો હવ	મુરખ.
ફરી નહીં આવે મનુસ્ય અવતાર	મુરખ.

માટે બજી લેને કીરતાર.	મુરખ. ૧૦
જેથી અતીયંત યાસે સુખ.	મુરખ.
નહીં વેઠવું પડે જન્મ દુઃખ	મુરખ. ૧૧
કેહેછે રંગીલદાસ ધરી આસ	મુરખ.
રામ નમથી ટળસે નર્ક વામ.	મુરખ. ૧૨

રાગ મરશીઆનો.

હોય, હાયરે, વખત કેવોછે નહારે, વખત કેવોછે નહારે	
મુને આસરે પ્રભુજી તમારેરે, હોય હાયરે વખત કેવોછે નહારે.	૧
જાણું ખસક સરવે ખોતો, નહીં સત સંગી કોઇ જોતો;	
અસત યાત્રો જોઇ દીલ રોતોરે.	હોય હાયરે. ૨
જોઈ પરસુખ દીલમાં બળે, નીંદા કરવી ધણી ગમે;	
નહીં દયા ધરમ દીલ મજેરે	હોય હાયરે. ૩
જારી ચોરી છીનાળી વધીછે, જુડ દુસ્ત કરમ અતીછે;	
શીળ સતોષ ભક્તિ ધરીછેરે.	હોય હાયરે. ૪
સગા વાહાલામાં વેર અતી, ભાઇઓ ભાઇમાં સંપ નથી;	
એવી કાળે ફેરવીછે મતીરે.	હોય હાયરે. ૫
માટે મેહેર કરો મુરારી, કદી પુષ્ધી નફરે મારી,	
જેથી ગાઢ કીરતી તમારીરે.	હોય હોયયે. ૬
નથી મુજમાં અક્કલ ઝાજી, રહ્યો તમ ચરણને બાજી;	
રંગીલદાસ કેહેછે ગાજીરે.	હોય હાયરે. ૭
પ્રભુ કરજો મારી સંભાળ, કુંતો છું તમારું બાળ;	
મારી પુષ્ધી ન ફેરવે કાળરે.	હોય હાયરે. ૮

રાગ બનબરો.

- એક રામ વિના હો ભાષ, સૌ જુઠી જાણું સગાષ. ૨૬.
 ભક્ત વચ્ચળ પ્રભુછો આપ, દુર કરો કુબુધી નાથ.
 જેથી ભક્તિ કરું હું ધાષ સૌ જુઠી જાણું. ૧
 કામ ક્રોધ માયાને લોભો, એછે પાપના રાગો.
 તે નહીં આપો દીલ માંહી. સૌ જુઠી. ૨
 આપો દયા સતોષને ભક્તિ, જેથી થાય મુજ મુક્તિ
 ફરી નહીં આવું ગર્ભની માંહી. સૌ જુઠી. ૩
 મુઠ મતીનો છું હું આળ, તમે રાખજો મારી સંભાળ,
 અંત કાળે આવજો ધાઈ સૌ જુઠી. ૪
 તમે પ્રહ્લાદની વારે ધાઆ, જઈ ગજની બચાવી કાઆ.
 ચીર પુર્યા પાંચાળીના ધાષ. સૌ જુઠી. ૫
 પાંદવ ઉપર કરણાં કીધી, દુવની સંભાળ વંનમાં લીધી;
 વળી આપ્યું અવીચળ ધાઈ. સૌ જુઠી. ૬
 સવરીનાં બદ્રી ખાશી, કીધી ગુનકાને વૈકુંઠ વાશી;
 મુધનવાને ઉગાર્યો ભાષ. સૌ જુઠી. ૭
 એવાં ભક્તોનાં કામ કરતાં, નહીં આળસ દીલમાં ધરતાં;
 તતબર આવજો ધાષ સૌ જુઠી. ૮
 કહે દાસ રંગીલ કર ગરીને, મારી વિનંતી હર ધરીને.
 સદા ભક્તિ આપો હર માંહી. સૌ જુઠી. ૯

રાગ કાફી.

(બેડો બાષ બુડો તારારે) ઐરાહ.

અરે જીવમાન કહ્યું તું મારે, તેથી કારજ સરસે તારે.	ટેક.
કે શીગ સતોસને ભકિત રાખી, મજ સદા સુખ રામ.	
નમ્રદા લવરી કુસગ તણે, તે તો સુધરસે કામ	અરે. ૧
દયા દાનને દીનતા રાખી રાત્રી જોલજો સુખથી વાણ.	
સુધ્ય મને હરી રામણ કરે, તેથી પાપની થાસે હાણ.	અરે. ૨
ભાવ રાખી હરી ભજન કરે, તેથી થાસે સૌ સુખ;	
મોહ માયાને હંકાર રાખે, અતીયંત થાસે દુઃખ	અરે. ૩
સુખી થવાના એ ઉપાયો, સમજી દીલની સાથ,	
કેહે રંગીભ તું રાખજે જીવન, હેત કરીને પાસ.	અરે. ૪

રંગ દક્ષણી લાવણી.

રંગ ભોજન માની અતી સુખ.	
ગીરધારી નહીં જાણે ભાવેરે.	ગીરધારી. ટેક.
લજસે માતાની તેથી કુખ.	ગીરધારી. ૧
દામ દારામાં મોહી જી હમારુ.	ગીરધારી.
સત્ય દીલમાં લાવીને જગાર.	ગીરધારી ૨
કાળનો દર આણી ઉર સાથ.	ગીરધારી.
શીગતે કરશે દીના નાથ.	ગીરધારી. ૩
દાવ ઉતમ જાણી અવાર	ગીરધારી
સરગે શીરીતે જસે ગુમાર.	ગીરધારી ૪
ભકિત મોતી જાણી દીલ સાથ	ગીરધારી
જીવ ભીડ નહીં વેળા આય.	ગીરધારી ૫
આજસ દીલમાં રાખી તું અપાર	ગીરધારી
વાગસે જમત કરે તેથી માર.	ગીરધારી ૬

લાજ આવેછે સુ દીક્ષ માંહી	ગીરધારી	
સુ કીરતી ગાતાં પ્રભુજીની આહી.	ગીરધારી	૧૭
રટતાં નામ પ્રભુનું એસે છેસું દામ.	ગીરધારી	
તને કેમ મળસે અવીચળ ધામ	ગીરધારી.	૮

રાગ ખરવાનો કેરવો.

સન્ય થકી સૌ ચાલો, આર્યજનો સન્ય થકી સૌ ચાલો	ટક.	
દયા દાન દીનતા રાખો, સ્ત્રીજ સંતોષ જાલો.	આર્ય	૧
કયા કીરતનં બકિત રાખો, કામ ક્રોધ મોહ તાજો,	આર્ય	૨
જેરી જરી જુગતું તજી રામ મજતાં દીવસ ગાજો.	આર્ય	૩
કામ વાશના જાજી નહી રાખો, પરસ્ત્રી માત ભગની જાણો.	આર્ય	૪
કહેદાસ રંગીજ હેતથી તમને, લવરી પર નીંદા ટાજો.	આર્ય	૫

રાગ માહાડ.

પ્રભુ ગીરીવરધારી, કર્ન મુરારી, અંસીધર ઘનસ્યામ.		
આપો બુધ્ધી સારી, કરં બકિત તમારી, કર્ન મુરારી. અંશી		૧
જાદવ કુજમાં અવતાર લીધો, તમે શ્રી ભગવાન;		
અવતાર લઇને દૈત્યો સંહાર્યાં, કીધા બકતોનાં કામ;		
ગજને તારી, પુતનાં મારી, કર્ન મુરારી.	અંશી.	૨
દુવંની સંભાળ વંનમાં લીધી, જાણી બકત નાદાન;		
નાદાન જાણી બકિત ભાવી, આપ્યું અવીચળ ધામ;		
પ્રદહાદ તારી હીરણાં કસબ મારી, કર્ન મુરારી.	અંશી.	૩
અગાસુર અગાસુને મારી કાળી નાગ નાથો માહારાજ		

નાગને નાથી વિખઝવાળ કાપી ખુશી ક્યો સો સાજ;
કંસને મારી; જયવર તાવી, કરન મુસરી.

ખંશી ૪

પાંડવ હથેર કરણાં કરી, સારથી થયાં માહિરાજ;
સારથી-થઈને દુઃખ સો હરી, અપાવ્યુ તેને રાજ,
એવી કપાળી, મેહર તમારી, કરન મુસરી

ખંશી ૫

કહે રંગીલ કરનેડીને, સ્વસ્થ તમને પાપ;
પાપે ભાગુ શુ મુઢી ભાગુ, નેથી બઢતી થામ,
વિનંતી મારી, લેજો હિરધારી કરન મુસરી.

ખંશી ૬

જાહેરખબર.

આ ચોપડી સુરત ખરાન પોરી ભાગળે હમા-
રી દુકાનેથી તથા ઢેટલાક ચોપડી વેચનારાઓ પા-
સેથી મળશે સામટી ખરીદનારને સસતે ભાવે આપવા
માં આવશે.

આ ચોપડીનો ખીન્ને ભાગ થોડાક વખતમાં તૈયાર
કરવાનો જાહેર પડશે.

લી. સા. રંગીલદાસ કાશીદાસ ભલ્યાવાળા.

